

[Nør Christensen]

ciseret over for den pågældende polititjenestemand, at han skulle stille følgende spørgsmål: »Har De drukket?« Det er altså det niveau, man bevæger sig på, når man omtaler klager over politiet.

Beslutningsforslag nr. B 8 kan jeg også afvise på mit partis vegne. Det er aldeles ulogisk at afsløre politiets arbejdsretningslinjer for offentligheden. Jeg vil endda hævde det stik modsatte, at politiet har pligt til at undlade at offentliggøre det næste træk i et arbejdsforløb. Forslaget vil helt sikkert være med til at sænke opklaringsprocenten, og alene af den grund må jeg være imod et sådant forslag. Opklaringsprocenten er jo i øjeblikket aldeles lav.

Det kan i øvrigt undre mig, at VS anvender udtrykket hemmelighedskræmmeri. Som bekendt er VS ikke det mest åbne parti, vi har her i landet.

Jeg kan sammenfattende sige, at centrumdemokraterne tager afstand fra disse forslag.

Bernhard Bøjnsgaard (RV):

Også før jeg hørte CDs ordfører havde jeg bestemt mig til, at jeg i denne omgang specielt ville omtale forholdene omkring lokalnævne. Efter at have hørt CDs ordfører føler jeg det helt nødvendigt, at det kommenteres. Jeg er aldeles ikke i tvivl om, desværre, at mange politifolk, men heldigvis ikke alle, har den opfattelse, at klager burde man egentlig ikke spille tid på at besvare. Det var den udtalelse, der faldt heroppefra.

Men jeg skal som sagt nøjes med nogle mere generelle betragtninger i denne omgang, specielt om forslaget om lokalnævn, klageadgangen over politiet, og så for de øvrige forslags vedkommende henvise til, hvad jeg sagde første gang, også med hensyn til de forbehold, jeg dengang tog, især forbeholdet over for at gennemføre L 34 om politiets radiokommunikation.

Jeg vil gerne sige til indledning, at den ændring, der blev gennemført i 1981, efter radikal opfattelse var et så ubetydeligt fremskridt, at folketinget aldrig burde have ladet sig besnakke til at gennemføre det. Det vil jo blive brugt til at forhale et egentligt fremskridt på dette område. Jeg skal i den forbindelse minde om, at det var mig fuldkommen ubegribeligt, at SF og VS ikke kunne tage sig sammen til at stemme imod det, men nøjedes

med at undlade at stemme. Den radikale gruppe var den eneste, der stemte imod denne ændring. Vi vidste nøjagtigt, hvad den skulle bruges til, nemlig at forhale en egentlig behandling af dette forslag.

Jeg håber meget, at folketinget nu vil tage sig sammen til alvorligt at drøfte klageadgangen vedrørende politiet. Jeg mener, det er nødvendigt af hensyn til befolkningens retsbevidsthed og for at sikre et rimeligt forhold mellem vort politi og befolkningen. For hver, jeg havde nær sagt dag, der går med den måde, vi behandler klager over politiet på efter lovgivningen, sker der efter min opfattelse skade i forholdet mellem politi og befolkning, men måske burde vi også tage os sammen herinde til at drøfte, hvad det egentlig er, der er politiets rolle i et demokrati som det danske. Der er efterhånden for mange myndigheder, der tror, at man kan klare problemerne, f. eks. ungdommens problemer, ved blot at lade problemerne passe sig selv, men så reagerer ungdommen og besætter f. eks. Abel Cathrine Stiftelsen, der har ligget hen i seks år. Som der blev skrevet i Politikens kronik den anden dag: en skandale både af hensyn til, at det drejer sig om boliger, og af hensyn til selve bygningen, der er bevarelsesværdig. Man ville formentlig aldrig nogen sinde have tilladt noget sådant, hvis den var i privat eje. Og i Århus smøler man i 4 år med at bestemme, hvad man skal bruge en stor tekstilfabrik til, hvorefter man må lade den rydde ved politiets hjælp. Det er måske, når alt kommer til alt, den eneste undskyldning for, at politiet har den primitive opfattelse, at de er de eneste i dette land, der kan undersøge klager over sig selv og dømme sig selv, når danske myndigheder bruger politiet på den måde, og det var måske dér, vi burde starte. Hvad er det egentlig, vi ønsker af politiet? Er det virkelig, at det sættes ind som hjælp for myndigheder, der ikke tager fat om problemerne?

Må jeg sige om dette med klageadgangen, at der er dog vist grund til i den almindelige uvidenhed, der kommer til udtryk så mange steder fra, at gøre opmærksom på, at det var højesteretssagfører Thyregod, venstres folketingsmedlem, der vist først rejste dette spørgsmål og gjorde opmærksom på, at det måtte stride mod enhver retsopfattelse, at politiet skulle behandle klager over sig selv. Det var venstres justitsminister, Nathalie